

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iacobi Bidermani E Societate Iesv Vbaldinus Sive De Vita
& Indole Antonii Mariæ Vbaldini Vrbinatis, Monteaë
Comitis, Breviarivm**

Bidermann, Jakob

Fribvrgi Brisgoiae, 1663

Cum Dei voluntate coniunctio. 31

urn:nbn:de:hbz:466:1-44891

VBALDINI. 67

cumque fuisset, & siue usu pro-
desse, siue delectatione allicere
posset, abesse confestim, facesse-
réque, vt odiosum à se longissi-
mè iubebat.

XXXI. *Cum Dei voluntate
coniunctio.*

Igitur diuinæ voluntati suam
hactenus adiunxerat, vt in eo
solo suauissimè acquiesceret,
quod Dei nutu consilióque ge-
stum cogitasset. Inde nullæ au-
ditæ super vllò infortunio quæ-
relæ: sed quidcumque aduersi
contigisset, animo vultûque ad
hilaritatem factó, exceptum: &
quæ ceteros mortalium turbare
mæstiria lacrimisq; solent, hîc
approbata. Documentum hu-
ius illustre fuit, nuntiata mors
fratris; quem vnum è suis tener-
rimè

rimè dilexerat. In eo tamen nuntio, sensum doloris omnem in potestate habuit; ut nihil planè perturbati affectus prodiderit; sed approbato Dei consilio, rectà ad preces & grates conuersus, carmen, quo solenni Deum laudamus, religiosè decantarit. Aliud specimen, nec ab instituto abhorrens, & quamquam in re tenuiori, memorabile tamen, ac pro puro plusquam virile, edidit; cùm uti amicorum opera, etiam delata, nunquã sustinuit, ad fauores ab homine conciliandos; gnarus, satis omnia rectè fieri, si, quem Deo videretur, successum haberent. Fortè compererat vir grauis, Vbaldinum ab nonnullis contubernaliis, haud pro eo, quam mores ipsius indolésque merebantur: obserua-

ri:

ri: qu
tis m
indig
num
gij p
iam e
sum f
vbi r
posse
inspe
homi
gat, a
stat;
amici
cuiusc
da p
totus
dere.
tiam
pericu
const
institi

VBALDINI. 69

mea
 nem
 pla-
 dide-
 filio,
 mer-
 eum
 tarit.
 ituto
 in re
 n, ac
 , edi-
 pera,
 nuit,
 ncili-
 rectè
 t, suc-
 mpe-
 um ab
 haud
 is in-
 erua-
 ra:

ri: quin contra, inclementer sa-
 tis malignèque haberi. Homo
 indignum id ratus, adit Vbaldi-
 num; indicat, egisse cum colle-
 gij præfide se, remque eò loci
 iam deduxisse, vt propediem ip-
 sum sint, in aliud contuberniũ,
 vbi maiori commodo versari
 posse, traducturi. Consternatus
 insperato beneficio Antonius,
 hominem per sacra omnia ro-
 gat, ab incepto, si se am t, desi-
 stat; non aspernari se quidem
 amici studium; ceterũ nolle
 cuiusquam ope, hæc sibi como-
 da prouenire; in quibus cupiat
 totus ex Dei vnus arbitrio pen-
 dere. Admiratus pueri pruden-
 tiam alter; facere nihilo minus
 periculosa voluit; an serius certè
 constansque propositi esset, eòq;
 institit magis, effecturum se di-
 cere,

cere, vt quæ de cubiculo mutan-
do conuenerint, quàm maturri-
mè fiant. Tum verò obniti An-
tonius, vltimâque omnia cona-
ri, quò mentem hanc illi exime-
ret; certè autem rogando prius
non abfistere, quàm alter, data
fide, emiffurum se cæpta polli-
ceretur.

XXXII. Patiendi amor.

AB amore, quo erga DEVM
non exiguo ferebatur, defi-
derium existit vehemens ad
quaque graua asperâque per-
petienda. Et fuit hæc ei causa, in
ceteris non postrema, cur ani-
mum ad ingrediendam Iesu So-
cietatem appulerit: quòd in spè
venisset, fore quondam, vt indi-
dem ad Iapponas, pro maiorum
imperio mitteretur: vbi cùm in
barbaris instituendis, tùm arū-

nis su
suppe
funde
ob C.
ijcere
hæc a
anni
vt ex
rijs r
corp
milia
entia
num
ei pe
merc
tæ in
cum
litter
ob v
fis, n
mag
esset

ni